

Bizdə şeir də var, sənət də vardır...

Vahid ƏZİZ, Xalq şairi

Gəlin, yad planetlilər...

Hardasız, yol gələnlər?
Aləm yaman qarışıb –
ya sayımız çoxalıb,
ya vaxtın ağıl çasıb!

Salamat bir yeri yox –
Dünyamız qan içində,
heç bilməzdim olarmış
insan – həyatı sevon,
həm də ki, qan içən də!

Alovlanıb qitələr –
Şimal da o gündədir,
Cənubu da alovlu,
Gündoğanla – Günbatan
arası kəsilməyən
savaş meydanı oldu!

Torpağı ayaqlayır
zirehlər ağır-ağır,
həm yerdə təlatümlər,
həm göydən alov yağır.

Yayılan son xəbərlər
insanı üşüdürlər;
İnsan ömründən baha
od püşkürən raketlər
göydən – “beş-on manatlıq”
“PUA”lar düşürürlər!

Dil tapa bilə bilmir
xalqlar başbilənləri;
“KOVID” – bu Yer üzünü
tarimar edən zaman
“Başbilənlər” birləşib
bir dərman yaratmadı,
amma, indi birləşib
silahlar yaradırlar,
Ulu Tanrı, görmürsən? –
Səni də aldadırlar!

Neçə-neçə güclünün
qarışıb, ağıl çasıb,
hardasız? Ləngiməyin –
gəlin Yadplanetlilər –
deyəsən Dünyamızın
dağılan vaxtı çatıb.

Özü də elə gəlin ki,
burdan qayıdan zaman
Dünyamız xilas olsun.
Elə çıxıb gedin ki,
Yer üzü əbədlilik
silah-sursatsız qalsın...

Dava şeiri

Müharibə başlayıb... Nəbatat bağındayam.
Hava yaman soyuqdu, özüm də bir az xəstə,
Heyf, evdən çıxanda papaq da qoymamışam.
Anam elə bilir ki, ölüm ayağındayam,
Müharibə başlayıb, Nəbatat bağındayam.
Mən səni gözləyirəm....
Eləcə dayanmışam Eldar şamının altında,
Gör ey, adam adında ağaclar varmış hətta.
Ağacların üstündən yıxılan balacalar
böyüyür, igid olur,
Mən səni gözləyirəm, amma indi, bəlkə də
Bu ağacın adaşı Şuşada şəhid olur.
Mən səni gözləyirəm...
Gəlsən, soruşma məndən Vətən
səninçün nədi?
Bax, indi dediklərim hamısı bəhanədi:
Anamın olduğu yer, atamın yatdığı yer,
Bir də sən hardasansa, ora mənə Vətəndi.
Anam heç vaxt ölməsin, sən də ölmək istəmə,
Mən atamdan bilirəm – ölüm bədahətəndi.

Rəşad Nağı MUSTAFA

Dünya

Bu dünyanın lap əzəldən,
Qışı da yazı boydadı.
Nə böyükdü, nə balaca,
Çoxu da azı boydadı!

Axır yozdum bu yuxunu,
Tanıdım yadı-yaxını,
Hamının boyu-buxunu,
Ağzının sözü boydadı!

Dünya-başa qaxanların,
Dünya-başa çıxanların,

Azərbaycan hər zaman şairlər yurdu kimi
tanınıb. Xalqımız tarixən şeirə, sənətə bağlı
olub. Dövlət səviyyəsində də ədəbiyyata örnək
qayğı göstərilib.

Təsədüfi deyil ki, bu il ölkəmizdə qüdrətli
şair və böyük maarif xadimi Seyid Əzim Şir-
vaninin 190, Xalq şairi, akademik Bəxtiyar Va-
habzadənin 100, Xalq şairi Fikrət Qocanın 90
illik yubileyləri dövlət səviyyəsində qeyd olunur.

Elə ötən ayın sonunda ölkəmizdə Heydər
Əliyev Fondu, Mədəniyyət Nazirliyi və Azər-
baycan Yazıçılar Birliyinin (AYB) təşkilatçılığı
ilə 15-ci Vəqif Poeziya Günlərinin keçirilməsi
ədəbiyyata özəl diqqətin daha bir əyani sübu-
tudur.

Dünya-ona baxanların,
Koralmış gözü boydadı.

Həm “qarastı”, həm “ağının”,
Yatmışının, oyağının,
Dünya insan ayağının,
Torpağı-tozu boydadı.

Çox axtardım künc-bucağın,
Həm o çağın, həm bu çağın,
Dünya-yanan bir ocağın,
Közəran közü boydadı.

Az ovcunda bük ürəyi,
Aç, çarxıxa çək ürəyi,
İnsanlar var tək ürəyi,
Dünyanın özü boydadı.

Xəlil ADIGÖZƏL

Oktyabr şeiri

Kəsib tullayasın qollarını da,
Yetim saxlayasan qucaqlarını...
Biryolluq hamıdan çıxıb gedəsən,
Bir it qucaqlaya ayaqlarını...

Ay ağac, yazıqsan – qış ağacısan,
Bu bekar torpağın boş ağacısan,
Bilsəydin anamın baş ağacısan,
O vaxt sındırmazdım budaqlarını...

Qırmızı kəndirdə boynun dincələ,
Ölüm də gələndə gülürüz gələ,
Bir gün uzaqlardan bir payız gələ,
Deyə ki, qaytarın yarpaqlarımı!..

Şəhriyar del GERANI

Hələ

Tanrı dərğahından gəldim,
Əmrindəyəm, qulam hələ.
Bəndə qəbul etməsə də,
Tanrım qəbulam hələ.

Ağlıma məhkum olsam da,
Hissimə qəyyum olsam da,
Çölümdə məlum olsam da,
İçimdə məchulam hələ.

Ənənəvi şeir təntənələri klassik şairimiz Mol-
la Pənah Vəqifin doğulduğu Qazax rayonundan
start götürüb və sonrakı günlərdə Gəncədə və
Ağdam rayonunda davam edib. Bayramın “zir-
və” görüşləri isə iyulun 22–23-də Vəqifin məş-
hur şair, siyasi və ictimai xadim kimi tanındığı,
Qarabağ xanı İbrahimxəlil xan Cavanşirin baş
vəziri olduğu azad Şuşada gerçəkləşib. Mədə-
niyyət paytaxtımızdakı tədbirlərdə tanınmış
ədəbiyyat və incəsənət xadimləri, dövlət və hö-
kumət nümayəndələri iştirak ediblər.

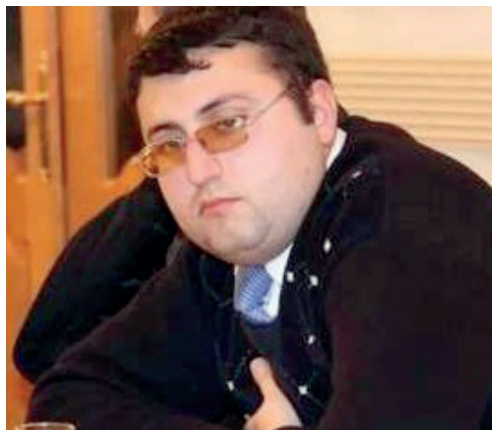
Şeirsevərlərin ənənəvi poeziya bayramı
ovqatına kökləndiyi bir vaxtda növbəti “Ədə-
biyyat səhifəsi”ni oxuculara təqdim edirik.

Dolmalıyam, daşmalıyam,
Çox sədləri aşmalıyam.
Bərkiyib daşlaşmalıyam,
Bir duru məhlulam hələ.

Düşünürək döna-döna
Başlayıram yeni günə.
Ölüm, mane olma mənə,
İşim var, məşğulam hələ.

Zaur İLHAMOĞLU

Güllə

O günü torpaqda lələ qızardı,
Utana-utana baxdı lələlər.
Bir qarış torpaqda bahar ağladı,
Arzunu, sevgini güllələdilər.

Milyonlar qalxaydı o gün ayağa,
Bir barmaq nə idi, ləngidəyidilər,
Bir güllə nə idi, söndürəyidilər...

Yağdı ürəyindən lələ yağışı,
Torpağın sinəsi islandı güllə.
Şair soracağında gəzir dünyanı,
Dantesin Puşkinə atdığı güllə.

Allahşükür AĞA

Ən gözəl qadınlar qocalır...

Salam, şair, darıxıram, bu təklük
Yenə məni üzüyümşaq tanıdı.
Yenə payız, yenə soyuq, yenə mən
Yenə yerim sobaların yanadı

Hələ sənə demədiyim bir gerçək
Hələ sənə açmadığım yalan var
Düz bir ildə yuxu yata bilmirəm
Qorxuram ki, yastığımda ilan var

Ağ tük tapdım arasından saçımın
Qoparmadım, saxlamışam, çoxalsın
Otuz ildə cavan qalıb neynədim?
Canı çıxsın, saçlarımın, qocalsın.

Gəl, bir gün oturaq qədəh-qədəhə
Görək, göz yaşından nə qalır, şair?
İçimdə ən məsum mələklər ölür,
Ən gözəl qadınlar qocalır, şair!

Günəl MÖVLUD

Güzgü

Baxdıgün güzgülünü saldın, qırıldı,
Təəssüf oxudum üzündə sənin.
Nə yaman dayandın halsız, pərişan? –
Bələ bilməz idim dözümdə səni.

O sınıq güzgülünün bir parasını
Özünlə götürdün bilmirəm nasa.
Arada gördüm ki, xəlvətə salıb
O sınıq güzgülü güzgülənirsən.

...Mələyə döndərdi, yenə mələyə
Gözümdə o sığal, o düzgü səni.
Yüz yerdən, min yerdən sınıs da, yenə
Bütöv göstərirədi o güzgülü səni.

Sərvaz HÜSEYNOĞLU

Bir qarışlıq adam

Günəşi görmək üçün gecə baxırsan göyə...
Hamı sənə kor deyir, necə baxırsan göyə? –
Çox qarışlıq adamsan.

Biz isə ağıllıyıq, hər şeyi “düz” bilirik,
Ürəyin dünya boyda olsa da, biz bilirik –
Bir qarışlıq adamsan.

Saçında ağ tellərin qaralarla yarışır,
Bələ də davam elə, sənə də bu yarışır –
Tam qarışlıq adamsan.

Gözlərindən axanlar gözüna bir də baxmır,
Axı niyə baxanlar üzünə bir də baxmır? –
Bir baxışlıq adamsan?

Ahın yerdən göylərə, heç çatmasın, əzizim,
Səni qara buludlar aldatmasın, əzizim,
Bir yağılıq adamsan.

Səddam LAÇIN

“Uç, uç, meyxanəçi...”

Sərxoş gəlmişəm qapına,
Aç, aç, meyxanəçi!
Aşıqlar sənə tapınar...
Keç, keç, mexanəçi!

Olubmu öldüyün sənin?
Dərddən güldüyün sənin?
Elə hey xaç bildiyin sənin
Hac, Hac, meyxanəçi!

Aranı dağa daşımısanmı?
Solunu sağa daşımısanmı?
Özünü uzağa daşımısanmı? –
Köç, köç, mexanəçi!

Baxma naşı-naşı mənə,
Mey gətir – söz daşı mənə.
Könlün varsa qoşul mənə,
Uç, uç, mexanəçi!

Cahil əllərində aşıq başları –
Minarə karpici, qüllə daşları...
İçib ayılır eşq sərxoşları...
İç, iç, mexanəçi!

Mən bu çağın nəyiylə yarışım?
Mən bu torpağın nəyiylə qarışım?!
Mən bu dünyanın nəyiylə barışım? –
Puç, puç, mexanəçi!

Şaiq VƏLİ

*
Bu gün səhər küçənizin tinindən keçdim,
Gedib-gələn, gəlib-gedən: Adam doluydu.
Bu yol səni günlərimin nicat yoluydu,
Gündə yüz yol uzunundan, enindən keçdim.
Gördüm həyat davam edir üz axarında,
Günəş doğub küçənizin baş tərəfində.
Bir kişi piştaxta qoyub öz xənarında,
Lotereya biletlərin düzüb rəfində
Səsliydirdi: Gəl, qalmadı “Ailə sevinci”!
Düşündüm ki, olmayan şeyin nə sevinci?!
Nə mən səni bağışladım, nə sən rəhm elə,
Yaşa getsin, ürəyimin daş tərəfində.
Bəlkə də heç o son görüşülməməliydi...
Ömrüm ötdü “bəlkə”lərin “kaş” tərəfində.
Təsədüfən küçənizin tinindən keçdim...
Qürur sevgi, məhəbbəti boğur deyirlər.
Təəssüf ki, anlamadın hələ sən bunu.
Təsədüflər zərurətdən doğur deyirlər.
Təsədüfə inanmıram, biləsən bunu,
Təsədüfən binanızın önündən keçdim...

Elvin ƏLİZADƏ

Səhibəni hazırladı:
Əli NƏCƏFXANLI
XQ